

مُحَسِّد مُرَانِی

مُتَخَبِ تَفْسِیرِ تَجَدِیدِ نَظَرِ شَدَّابِ اَقایِ مَهدیِ اَلْهَمّی قُشَی

سُورَةُ اَعْرَافٍ

جاودان باید (۲۰) و بران سوگند یاد کرد که من خیر خواه شما هستم و شمار بخیر و صلاح لالت میکنم (۲۱)
 پس را بنهایی بغریب و دروغ کرد تا چون از آن درخت تناول کردند رشتیهایشان (مانند عورت
 و سایر شستی های نهان) آشکار گردید و بر آن شدند که از برگ درختان بهشت خود را بپاشند و خدا
 مذکور: آیا من شمار از آن درخت منع نکردم و نکفتم شیطان سخت دشمن شما است؟ (۲۲) گفتند:
 خدایا ما را بخویش قسم کردیم اگر تو ما را بخشی و ما را رفت و محبت نفرمائی سخت از زیاکاران شده ایم
 (۲۳) خدا گفت: از بهشت فرود آید که برخی با برخی دیگر مخالف و دشمنید و زمین تا هنگامی معین وقت
 مرگ (قیامت) جایگاه شما است (۲۴) خدا گفت: این زمین ندگانی کنید و در آن بهرید و هم آزان
 برانجمنه گردید (۲۵) ای فرزندان آدم بالباسی که سر عورت شما کند و جامه های زیبا و نرم (که بان ترا
 بیاراید) برایشان فرستادیم و بر شما باد لباس تقوی که این نیکوترین جامه شما است. این سخنان
 از آیات خدا است (بشما فرستادیم) که شاید خدا را یاد آید (والطاف بعباده فراموش کننده)
 (۲۶) ای فرزندان آدم مباد شیطان شمار افریب دهد چنانکه پدر و مادر شمار از بهشت بیرون کرد
 و جامه عزت از تن آنان بر کند و قبیح آمانرا در نظرشان بدید و در دامن او و بسگانش شمارا:
 می بینید و صورتیکه شما آنها را نمی بینید مافوع شیاطین اوست بدان آنها که ایمان نمیدادند و قرار دادیم (۲۷)
 آنها که چون کاری کنند گویند: ما پدران خود را بدینکار یافته ایم و خدا ما را بران مقرر نمود. بگو ای پیغمبر: هرگز خدا را بر حال
 رشت نکند خبر اینکه آنچه اجل نمادانی ساخت و میکند بخدا می بندد (۲۸) بگو ای رسول! پروردگار من را بعد از دینی

سُورَةُ اَعْرَافٍ

و نیز فرموده: در عبادت روی بحضرت آورید و خدا را از سرِ اخلاص بخوانید که چنانکه شمار او را
 بیافزید و گیر بار بسویش بآزائید (۱) گرویی بطاعتِ خدا را نورد و گرویی پیروی از شیطان ثابت در
 گمراهی شد چون خدا را گذارده شیاطین را بدستی خستیار کردند و گمان میکردند که براهِ راست
 هدایت یافته‌اند (۲) ای فرزندانِ آدم ز نورهای خود را در مقام عبادت بخود برگزید و هم از نعمتهای خدا
 بخورید و بیاشامید و اسراف نکنید که خدا سرفاز را (که اندازه‌گانه ندارند) دوست میدارد (۳) بگوئی
 پنجم چه کسی زینت‌های خدا را که برای بندگان خود آفریده حرام کرده و از صرفِ رزقِ اِلٰه پاکیزه نکرده
 مگر این نعمتها در دنیا برای اِلٰه یا ان است خالص (یعنی لذت کامل بدون الم) و نیکوتر از اینها در آخرت
 خواهد بود آیاتِ خود را برای اِلٰه دانش چنین روشنیان میکنیم (۴) بگوئی پیغمبر: خدای من هرگز به اعمال
 چه آشکار و چه پنهان گناهکاری و ظلم با حق و شرک بخدا که بر آن شرک هیچ دلیلی ندارد و همچنین چیزی را که نمیداند
 از جهالت بخدا نسبت میدهد و حرام کرده است (۵) هر قومی را دوره و اجل معینی است
 که چون فرارسد خطه مقدم و مؤخر نتوانند کرد (۶) ای فرزندانِ آدم چون پیمبرانی از جنس شما بیایند
 و آیاتِ مرا برای شما بیان کنند پس هر که تعوی میسه کرد و بکارشایسته شافت هیچ ترس ندارد
 (از گذشته آینده در دنیا و آخرتی) بر آنها نخواهد بود (۷) و اما آنکه آیاتِ خدا را تکذیب کرده
 از اطاعتِ مرا و سرکشی و تکبر کردند آنحضرا اِلٰه دوزخند و در آن جاوید و متعذب
 خواهند بود (۸) پس کمیتِ تمکار تر از آنکس که بر:

سُورَةُ الْاٰرَافِ

وَاَقِيْمُوا وُجُوْهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ
 كَمَا بَدَاكُمْ تَعُوْدُونَ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ
 اِنَّهُمْ اَتَّخَذُوا الشَّيَاطِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ
 مُّهْتَدُونَ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوْا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا
 وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ
 اللّٰهِ الَّتِي اَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
 فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كَذٰلِكَ نَفْصِلُ الْاٰيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَ
 الْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطٰنًا
 وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ فَاِذَا جَآءَ
 اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاخِرُوْنَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ يَا بَنِي آدَمَ اِنَّا
 يَاْتِيْكُمْ رُسُلًا يَقْضُوْنَ عَلَيْكُمْ مَا يَآتِيْ فِرْنَ اَتَّقُوا وَاصْلَحْ فَلَا
 خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰنَا وَاسْتَكْبَرُوْا
 عَنْهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خَالِدُونَ قُلْ اَطَاعُوا مَن اَوْفَرَ

سُورَةُ اَعْرَافٍ

خدا دروغ بند و آیات خدا را تکذیب کند (بروز نسبت دهد) آنان را کتاب (قضا و قدر الهی یا نامه اعمال) بجز خورشید خواهند رسید آنها میگردند و فرستادگان ما (ملک الموت و فرشتگان قبض روح) بر او رسد که قبض روح کند. گویند: چه شد آنها که بجای خدا برویت میخواندند (مانند بتان مجادی و غیر مجادی و بتو الهی نفسانی) و پنج و نه که آنها همه را نظر ناپدید و نابود شدند و آنها بر زبان خورشید گواهی دهند که کافر بوده و راه هدایت نیچیده اند (۳۶) خداوند گوید: شامم در آن گروه از جن انس که پیش از شما فروغ شدند داخل شود. در آنوقت هر قومی از آنان که بدوزخ شوند قوم دیگر را (از هم گشاید خود) لعن کنند تا آنگاه که همه را آتش دوزخ فرا گیرد و آنگاه زمره آخرین با فرقه اول را میروین بازیشان) گویند: خدایا ایمان ما را گرفته کرد پس خدا ایشان را در آتش افروزد و شدیدتر گردان. خدا گوید: همه را عذاب استحقاق و بعدر گناه خود است. لیکن شمار آن آگاه نیستید (۳۸) گروهی مقدم بطبایفه مؤخر را میزنند شمار برابرتری نباشد (و او شمار گناه و کیانیم) پس آنها خطاب شود که (بجسد عذاب را بجز خورشید و آسمان را محال است) ترکیب شده اند (۳۹) همانا آنها که آیات خدا را تکذیب کنند و اگر بخواهند در میان خود دنیا و روزی آسمان بروی آنان باز نشود و بهشت در میانید آنها که شتر و چینه سوزن در آید (یعنی داخل شدن آنها به بهشت بدان ماند که شتر چینه سوزن در آید) یعنی داخل شدن آنها به بهشت بدان ماند که شتر چینه سوزن رود و این محال باشد) و اینکه نگذاران (مکتبر) را بخوار است ختم کرد (۴۰) آنان دوزخ سیرا گسترده و همراه وافر شده اند نیست جزای نگذاران (۴۱) و آنها که ایمان آوردند و بعد از آن کفر کردند (و از ایمان برگشتند) آنها را لعنت کنیم (آنها را لعنت کردیم) (۴۲) و نگذارید (چند و خوشی را) را از اول بسیار بودیم و بهشت قصرشان بخرابا رسید (و چون آنها را بهشتی شد) گویند: سائر خدا را

سُورَةُ الْاٰرَافِ

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمُ صَبِيهُم مِّنَ الْعَذَابِ
 حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَقَّوْنَهُمْ قَالُوا إِنَّا مَا كُنْتُمْ تَدَّعُونَ مِن
 دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٢٧﴾
 قَالِ ادْخُلُوا فِي مِمِّ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ
 كُلَّمَا دَخَلَ أُمَّةٌ لِّغَتٍ أَخْبَتَهَا حَتَّىٰ إِذَا آذَرُكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ
 أَخْرَجْنَاهُم لَوْلَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ ضَلُّوا فَأَمَّا بِنَاكُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ
 لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لَأَخْرَجْنَاهُمْ فَمَا كَانَ
 لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا نُفْخِعْ لَهُمْ أَبْوَابَ السَّمَاءِ وَ
 لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي
 الْمُجْرِمِينَ ﴿٣٠﴾ لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَٰلِكَ
 نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نَكْفِيهِمْ
 إِلَّا أَوْسَعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعْنَا
 مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غُلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ

سُورَةُ اَعْرَافٍ

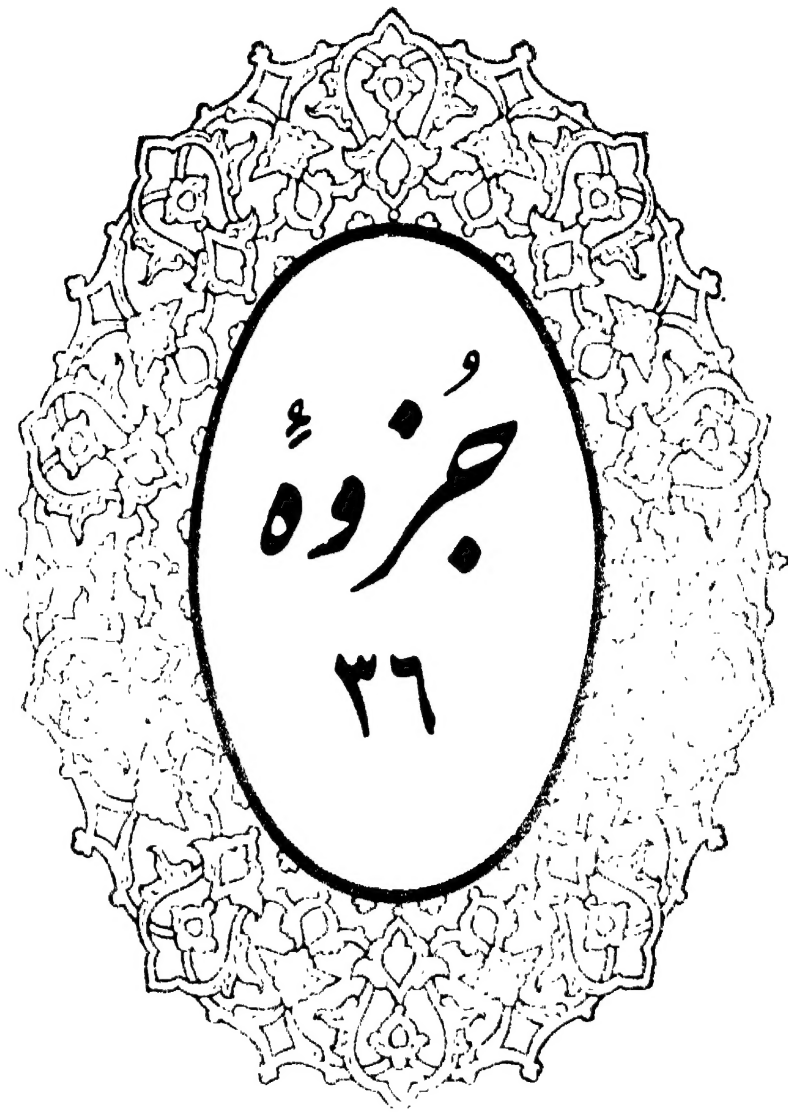
که ما را بر این مقام بهیتری کرد که اگر بدایت و طلب الهی نبود ما بخود در این مقام راه نمی یافتیم. و همان رسولان خدا را که بحکم
 بهیتری کردند آنگاه بر اهل بهشت نذاکند، نیست بهیستی که از اعمال خود بارت یافتند (۴۳) آنگاه بهشتیان دوزخیان را ندانند
 که آنچه عیسایان با و دعه دادند (از معانات بهشتی) با حق حقیقت یافتیم آیه شانرا بچند دعه دادند (از عذاب دوزخ) بیهیست
 رسیدید؟ گویند: بلی (ما هم برای خود رسیدیم) آنگاه میان آنها منادی نذاکند که لعنت خدا بر شما را ن باد (۴۴) آنها
 که بندگان خدا را از راه خدا باز میدارند و راه کج را میطلبند (و یا بهیبه راه راست را کج میکنند) و آنها به قیامت ایمان
 ندارند (۴۵) و میان این دو گروه بهشتیان دوزخیان (پرده است) از سرشت نیک و بد که مانع از یکدیگر است
 و بر اعراف (یعنی جایگاهی میان بهشت و دوزخ) مردانی هستند که بهیسهایشان شناخته شوند (برخی از مفسرین گفته اند اهل
 اعراف گنجهکارانی هستند که عیسو و خورشید امید دارند و منتظر دخول بهشت را دارند) و اهل بهشت را (دور نگاه
 آواز کنند که در در بهشت باد. و اهل اعراف خود هنوز به بهشت داخل نشده اند لکن انتظار آواز را دارند) آن هستند (۴۶) و چون
 نظر آنها یعنی اعرافیان (بر اهل دوزخ افتد) از وحشت پناه بخدا برند (گویند: پروردگار امرزل را با ما این سنگ را این کجایی
 قرار ده (۴۷) و اهل اعراف مردانی را که بهیسهایشان می شناسند آواز دهند و گویند: دیدید که جمع اهل جاه و آنچه بر آن فخر و
 تکبر میکردید حال شما صلا می دهند نبود (۴۸) آیه آیهائی از مؤمنان که سوگند یاد میکردند خدا آمانرا بشمول غایت در حمت
 خود نگیرد و اندمی بنید؟ بهمانند امروز خطاب شود که در بهشت بی هیچ خوف و اندیشه ای همچو خرن اندوه یا
 (۴۹) و اهل دوزخ بهشتیان را آواز کنند که: ما را از آبهایی که او را و انعم بهشتی که خدا روزی شما کرده بهر مندید
 پاسخ دهند: خدا این آب و طعام را بر کافران حرام گردانیده است (۵۰) نه اینکه -

سُورَةُ الْاَعْرَافِ

الَّذِي هَذَا نَاهِذًا وَمَا كُنَّا لِنَهْدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ
 جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي ارْتَمَوْهَا بِنَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ مَدَّوْا
 مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا فَا لَوْ أَنَّهُمْ
 قَادَرْنَ مُوَدَّةَ بَيْنِهِمْ أَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ الَّذِينَ يَصْدُونَ
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَسْعَوْنَهَا أَعْوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ وَبَيْنَهُمَا
 حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ
 الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿١٥﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ
 أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٦﴾
 وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا لَا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ
 عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تُتَكَبَّرُونَ ﴿١٧﴾ أَمْوَالُ الَّذِينَ اقْتُمْتُمْ
 لِيَنَالَهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿١٨﴾
 وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ
 مِثَارَ ذِكْرٍ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ كَانُوا

سُورَةُ الْاَلْفِ

دِينَهُمْ لَهُوَ اَوْ لَعِبًا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَاَلْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسُوْا
 لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا وَمَا كَانُوْا بِاٰنِيْنَ بِمُحَدِّثُوْنَ ^(٥١) وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ
 بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ^(٥٢) هَلْ نُنَبِّئُكَ
 اِنَّ اَوَّلَ بَلَاءٍ يُّوْمٍ يَّاتِيْ تَاُوْبُهُ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ مَدَجَّآءٌ
 رُّسُلٌ دٰنِيَّا بَا لِحٰثِيٍّ فَهَلْ لَّنَا مِنْ شُفْعَاءٍ فَيَسْغُوْا لَنَا اَوْ نُزِدُ فَعْمَلٌ
 غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ مَدْحِيْرًا وَاَنْفُسُهُمْ وَصَلَّوْا عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ^(٥٣)
 اِنَّ رَبَّكُمْ اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ
 اَسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُ حَيْثُ وَاَلشَّمْسُ وَ
 الْقَمَرُ وَالنُّجُوْمُ مُخْرَجًا بِاَمْرِهٖ اِلٰهَ الْخَلْقِ وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ اَللّٰهُ رَبُّ
 الْعٰلَمِيْنَ ^(٥٤) اَذْعُوْا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ^(٥٥)
 وَلَا تُسْقِدُوْا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ وِصْلٰهَا وَاَدْعُوْهُ خَوْفًا وَطَمَعًا اِنَّ
 رَحْمَتَ اَللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ ^(٥٦) وَهُوَ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا
 بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ حَتّٰى اِذَا اَفْلَتَ سَحَابًا ثِقَالًا سَقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ
 فَانزَلْنَاهُ اِلَيْهِ الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا مِنْ كُلِّ الثَّرَاتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتُ

اداره نشریه اخگر

نشانی - میدان ژاله خیابان بهزادی درب چهارم دست چپ تلفن ۳۷۵۸۸

همه هفته روز های چهارشنبه منتشر میشود